

BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST

12 A 259 07 18
17 FEB 1951

'S-GRAVENHAGE, 12 Februari 1951
Javastraat 68

No. 102693

Bijl.: één

GEHEIM

Betr.: "Chung San Hui"

Ik heb de eer Uwe Excellentie hiernevens aan te bieden een geheim rapport over een door de "Culturele Commissie" van de te Amsterdam gevestigde vereniging "Chung San Hui" op 2 Februari j.l. gehouden bijeenkomst, naar de inhoud waarvan ter bekorting verwezen moge worden.

HET HOOFD VAN DE DIENST,

Mr H.W. Felderhof

AAN:

Z.^{w.} de Minister President,
Z. de Minister v. Binnenlandse Zaken,
Z.E. de Minister v. Buitenlandse Zaken,
Z.E. de Minister v. Uniezaken en Overzeese
Rijksdelen,

te

'S-GRAVENHAGE.

De "Culturele Commissie" van de te Amsterdam gevestigde progressieve vereniging van Indo-Chinezen, de "Chung San Hui", heeft op 2 Februari j.l. aldaar een bijeenkomst belegd voor leden in verband met de van 5 tot 8 Augustus 1950 te Djakarta gehouden Indonesische Nationale Culturele Conferentie onder auspiciën van het Indonesisch Cultureel Instituut (Lembaga Kebudayaan Indonesia).

Op bedgelde bijeenkomst is het woord gevoerd door GO Gien Tjwan, de overtuigde op Moskou georiënteerde communist, leider van de eveneens op Moskou georiënteerde oppositiegroep in de "Chung San Hui". De lezing van GO Gien Tjwan handelde over: "Indonesiërs beraden zich over het cultureel accoord Nederland-Indonesië".

Spreeker baseerde zijn betoog op de vier prae-adviezen, die zijn uitgebracht op vorenbedoelde culturele conferentie (zie in dit verband "Cultureel Nieuws" van October 1950, uitgave van de Stichting voor de Culturele Samenwerking te Amsterdam).

GO Gien Tjwan bestreed in zijn betoog in het bijzonder de gegeven definitie van de cultuur en wel, dat de cultuur de vrucht is van de menselijke geest. Hij keerde zich tegen het klakkeloos overnemen van een vreemde cultuur en wees daarbij op de huidige cultuurcrisis in West-Europa. Hij memoreerde, dat er nog een "progressieve cultuur" in West-Europa bestaat.

Vervolgens gaf hij als zijn mening te kennen, dat in het kapitalistisch-imperialistische systeem de mens niet meer subject maar object is. In een kapitalistisch-imperialistisch stelsel is de mens niet meer vrij.

Daarna becritiseerde hij de door de Indonesische Nationale Culturele Conferentie te Djakarta aanvaarde resolutie, waarbij het cultureel accoord Nederland-Indonesië werd aanvaard. Temeer stond hij afwijzend tegenover dit accoord, omdat Indonesië nog geen vrij land is. Het congres ging niet uit van de realiteit, het was een praat-college van een stel hoogdravende intellectuelen, een tijdens de overheersing bevoorrechte klasse.

Aan het slot van zijn betoog kwam spreker tot de conclusie, dat voor de grondslagen van een cultuur nodig is:
strijd tegen het imperialisme, zowel tegen het Nederlandse, als tegen het nu infiltrerend Amerikaanse imperialisme;
strijd tegen het kapitalisme, ook tegen het thans opkomende Indonesische kapitalisme; en
strijd tegen de uitbuiting van de ene klasse door de andere.

Er moet gestreefd worden naar een vrij socialistisch Indonesië.

Toen op de samenkomst gelegenheid werd gegeven tot opmerkingen bleek, dat er tegen het eerste gedeelte van het betoog van GO Gien Tjwan geen bedenkingen bestonden. Wel werden door enkele der aanwezigen bezwaren geuit tegen het slot van zijn redevoering waarin meer in het bijzonder zijn persoonlijke communistische overtuiging tot uitdrukking kwam.